07/10/2020

“Ένα τεράστιο ευχαριστώ είναι λίγο για το θαύμα που ζήσαμε”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Κάθε Τρίτη στις 6 απόγευμα στον υπό κατασκευή Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας, τελείται Αρχιερατικός Εσπερινός και ψάλλεται ο παρακλητικός κανόνας του Αγίου, ενώ τίθεται σε προσκύνηση το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του και η Ιερά Εικόνα της Παναγίας της Τριχερούσας, πιστό αντίγραφο της Ιεράς Εικόνας της Ιεράς Μονής Χιλανδαρίου Αγίου Όρους.

Έτσι και εχθές, Τρίτη 6 Οκτωβρίου, τελέστηκε ο Εσπερινός και η παράκληση του Αγίου χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ.

Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε το θείο λόγο και όπως κάθε Τρίτη ανέγνωσε τα νέα θαύματα του Αγίου που αποστέλλονται στην Ιερά Μονή και την σχετική ευχή, ενώ ο εφημέριος του Ιερού Ναού έχρισε με το λάδι από την καντήλα του Αγίου όλους τους προσκυνητές.

Οι ιερές ακολουθίες μεταδίδονται μέσα από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας «Παύλειος Λόγος» καθώς και μέσα από διαδικτυακή μετάδοση στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως και την αντίστοιχη σελίδα στο Youtube και στο Facebook.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Ἑόρτασε ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα τή μνήμη ἑνός ἀπό τούς μαθητές τοῦ Κυρίου μας, ἑνός ἀπό τούς δώδεκα ἀποστόλους, τή μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς ἦταν, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, ὁ μαθητής ἐκεῖ-νος, ὁ ὁποῖος δέν ἦταν παρών στήν πρώτη ἐμφάνιση τοῦ Κυρίου στούς μαθητές του μετά τήν Ἀνά-στασή του καί εἶχε ἀμφισβητήσει τή μαρτυρία τῶν ἄλλων μαθητῶν ὅτι εἶχαν δεῖ τόν Χριστό.

Ὅμως ὁ Χριστός ἐμφανίσθηκε καί πάλι γιά νά τόν πείσει γιά τήν Ἀνά-στασή του, ὥστε νά μπορεῖ νά ἀνα-θέ-σει καί σέ ἐκεῖνον, ὅπως καί στούς ἄλλους μαθητές του, τό κή-ρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου του εἰς πά-ντα τά ἔθνη.

Ἔτσι καί ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς μαζί μέ τούς ἄλλους ἀποστόλους συνέ-χισαν τό ἔργο τοῦ Κυρίου καί ἔσπειραν, ὅπως θά ἀκούσουμε τήν ἐρχόμενη Κυριακή στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τόν σπόρο τοῦ θείου λόγου. Αὐτόν τόν σπόρο συνεχίζει νά σπέρνει μέχρι σήμερα ἡ Ἐκ-κλη-σία μας στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, στίς ψυχές ὅλων μας.

Τό ἐρώτημα ὅμως πού τίθεται, ἤ μᾶλλον τό ἐρώτημα τό ὁποῖο πρέ-πει νά θέσει ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς στόν ἑαυτό του, εἶναι τί κάνουμε ἐμεῖς τόν σπόρο τοῦ θείου λόγου πού σπέρνει ἡ Ἐκκλησία μας στίς ψυχές μας.

Ἄς ἀκούσουμε ὅμως πρῶτα τί λέγει ὁ ἅγιος Λουκᾶς σχετικά μέ τήν πα-ρα-βολή τοῦ σπορέως καί τή σπο-ρά τοῦ θείου λόγου.

Ὁ Χριστός, λέγει, ὡς καλός σπο-ρέας ρίχνει τόν σπόρο του. Με-ρικοί ἄνθρωποι, δέν βρί-σκο-νται ἐκεῖ, ὅταν σπέρ-νεται ὁ σπό-ρος, ἀλλά πε-ρι-πατοῦν δίπλα, στόν

δρό-μο, στήν εὐρύχωρη ὁδό τοῦ πλού--του καί τῶν ἀνέσεων καί ἀδια-φοροῦν γιά τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὅμως καί αὐ-τοί καμιά φορά μπαίνουν ἀπό πε-ριέργεια στήν Ἐκ-κλησία καί ἀκοῦν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, καί «στα--μα-τοῦν καί ἀναλογίζονται ἄν ἔχει νόημα νά ἀκολουθοῦν αὐτή τήν εὐρύχωρη ὁδό, ἤ μήπως πρέ-πει νά σκεφθοῦν τή ψυχή τους καί νά μήν ἀσχολοῦνται μόνο μέ τήν ἄνεση τῆς σάρκας, τήν εὐη-μερία τή δική τους καί τῆς οἰκογενείας τους.

Πάνω ἀπό αὐτή τήν εὐρύχωρη ὁδό», συνεχίζει ὁ ἅγιος, «πετᾶνε που-λιά, ἀόρατα πουλιά, οἱ ἀντί-πα-λοι τοῦ ἀνθρώπινου γένους, οἱ σκο-τεινές δαιμονικές δυνάμεις ... καί ἐπιτίθενται στόν ἄνθρωπο καί ἁρπάζουν τόν σπόρο τοῦ Θεοῦ πού μόλις εἶχε μπεῖ στήν καρδιά του».

Ὅμως ἀπό αὐτούς κάποιοι τόν δέ--χονται, ὅπως συνέβη μέ πολ-λούς ἁγίους πού ἦταν ἁμαρτωλοί καί μία τυχαία εἴσοδός τους κάποια ἡμέρα στόν ναό τοῦ Θεοῦ τούς ἔκανε νά ἀλ-λάξουν ἐντελῶς ζωή.

Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τίς πε-ρι-πτώσεις πού ὁ σπόρος τοῦ Θεοῦ πέ-φτει «ἐπί τά πετρώδη». Εἶναι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι πού ἔχουν καλή διάθε-ση, ἀγαθές προθέσεις, δέν ἔχουν ὅμως βάθος, τούς λείπει ἡ προ-σο-χή καί ἡ συνέπεια. Εἶναι ἀσταθεῖς. Μπορεῖ νά ἀρχίσουν μέ ἐνθουσια-σμό νά κάνουν καλά ἔρ-γα ... ἀλλά στή συνέχεια τά ἀφή-νουν καί πα-ρα--δίδονται σέ κάτι ἄλ-λο. ... Τέ-τοιοι ἄνθρωποι μόλις τούς ἀγ-γίξει τό χέρι τοῦ Θεοῦ γιά νά τούς νου-θετήσει, γιά νά τούς μά-θει τήν ὁδό τῆς δικαιοσύνης καί τῆς θλί-ψεως, ἀμέσως ἀρχί-ζουν νά γογ-γύζουν. Δέν θέλουν νά ὑπομένουν τίς θλίψεις, βλασ-φη-μοῦν τόν Θεό καί ἀπομακρύνονται ἀπ᾽ Αὐτόν.

Τό ἴδιο συμβαίνει, συνεχίζει ὁ ἅ-γι--ος Λουκᾶς, καί μέ τόν σπόρο πού πέφτει στά ἀγκάθια. Γιατί πῶς μπο-ρεῖ ὁ σπόρος τοῦ Θεοῦ νά με-γα----λώ-σει μέσα σ᾽ αὐτά τά ἀγκάθια, τά πάθη καί τίς ἁμαρτωλές συνή-θειες; Εἶναι αὐτονόητο ὅτι γρή-γορα θά πνιγεῖ καί δέν θά φέρει καθόλου καρπούς.

Γιά νά μήν, λοιπόν, χάσουμε τόν σπόρο πού ρίχνει ὁ Χριστός στήν ψυ-χή μας, ἄς φροντίζουμε, κατα-λή-γει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, «νά εἶναι ἡ καρδιά μας ἀνοιχτή στόν Θεό. Πρέπει νά ἀνοίξουν οἱ ὀφθαλμοί καί τά ὦτα τῆς ψυχῆς σας γιά νά δεχθεῖτε μέσα σας τό λόγο τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖο ἐμεῖς, οἱ ποιμένες σας, σπέρνουμε μέ ζῆλο», συμβου-λεύει.

«Πρέπει νά φυλάγετε αὐτό τό λό-γο, νά τόν κρατᾶτε μέ προσοχή σάν δοχεῖο γεμάτο πολύτιμο κρασί, ὅταν ἀφήνετε τήν Ἐκκλησία καί πᾶ-τε στά σπίτια σας, προσέχοντας νά μήν χυθεῖ οὔτε μία σταγόνα.

Πρέπει αὐτή τήν εὐλογία καί τήν χάρη τοῦ Θεοῦ νά τήν πηγαίνετε στά σπίτια σας

χωρίς νά χάνεται. Καί αὐτό εἶναι δυνατό μόνο γιά ἐκείνους πού ἡ καρδιά τους εἶναι σάν ἕνα καλλιεργημένο χωράφι. Γνωρίζω ὅτι πολλοί ἀπό σᾶς ἔχουν τέτοια καρδιά, καθαρή καί καλή. Χρειάζεται ὅμως καί κάτι ἄλλο ἐκτός ἀπό τό νά εἶναι τό χωράφι καλό καί καλλιεργημένο. Χρειάζο-νται οἱ βροχές γιά νά ποτίζουν τό σπόρο καί ὁ ἥλιος γιά νά τό ζε-σταί-νει.

Καί αὐτό πρέπει νά τό φροντίζετε ἐσεῖς. Θά μέ ρωτήσετε· «Πῶς νά πο-τίζουμε τό σπόρο τοῦ Θεοῦ;» **Μέ τά δάκρυά σας. Μέ τά δάκρυα τῆς με-τανοίας νά τόν ποτίζετε. Νά τόν φω-τίζετε μέ τό φῶς τῆς ἀγάπης σας. Νά τόν θερμαίνετε μέ τά καλά σας ἔργα, μέ τά ἔργα τῆς εὐσπλαγ-χνίας καί τῆς συμπαθείας πρός τόν πλησίον.**

Καί τότε θά μεγαλώνει μέσα στήν καρδιά σας ὁ σπόρος πού σπέρ-νου-με ἐμεῖς» οἱ κληρικοί πρός δόξαν Θεοῦ καί σωτηρία τῶν ψυχῶν σας.

Αὐτά λέγει καί σέ μᾶς, ἀδελφοί μου, ὁ ἅγι-ος Λουκᾶς. Καί τά λόγια του εἶναι σπόρος πού πέφτει στίς ψυχές μας. Καί ἔχουμε χρέος νά μήν τόν ἀφήσουμε οὔτε νά ξεραθεῖ οὔτε νά τόν φᾶνε τά πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλά νά τόν βοηθήσουμε νά βλαστήσει καί νά καρποφο-ρήσει. Ἄς μήν τό ἀμελήσουμε. Ἄς μήν ξεχασθοῦμε ἀφήνοντας τόν σπόρο πού πέφτει στήν ψυχή μας νά ξεραθεῖ, ἀλλά ἄς τόν φροντί-σουμε, γιά νά ἀποδώσει καρπούς πρός δόξαν Θεοῦ καί σωτηρία τῶν ψυχῶν μας.

Μία εὐλογημένη ψυχή μᾶς ἀπέστειλε μία ἐπιστολή ἐκφράζοντας ἔτσι τήν εὐγνωμοσύνη της πρός τόν ἅγιο Λουκᾶ.

«Θά ἤθελα», λέγει, «νά σᾶς μιλήσω γιά τό μεγάλο θαῦμα τό ὁποῖο ἔζησα στήν οἰκογένειά μου καί νά τό κάνω γνωστό ὥστε νά ἀντιληφθοῦν ἀκόμα καί ἐκεῖνοι πού ἔχουν τίς ἐπιφυλάξεις του σχετικά μέ τά θαύματα τοῦ Μεγαλοδύναμου Θεοῦ μας. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι γιά ὅλα τά προβλήματα ὑγείας καταφεύγουμε στήν ἰατρική βοήθεια γιά νά βροῦμε λύση. Εἶναι γεγονός ὅμως ὅτι καί ὁ γιατός γιά τή σωστή καί ἔγκαιρή διάγνωση καί θεραπεία χρειάζεται τή φώτιση ἀπό τήν ἀνωτέρα δύναμη πού εἶναι ὁ Θεός. Αὐτή τήν παρέμβαση τῆς μεγάλης αὐτῆς δύναμης αἰσθανθήκαμε κι ἐμεῖς στήν οἰκογένειά μου σέ ἕνα πρόβλημα ὑγείας τῆς κόρης μου Γιαννούλας.

Ἦταν 1η Αὐγούστου 2017 ἡμέρα Τρίτη (σημειώνω ἀρχίζει τό δεκαπενθήμερο τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας). Ἤμασταν διακοπές καί τό ἀπόγευμα καθόμασταν στήν αὐλή. Κάποια στιγμή λέει ἡ Γιάννα μέ ἐνοχλεῖ τό στομάχι μου, ὄχι πολύ ἀλλά μία μικρή ἐνόχληση στήν ὁποία πολλές φορές δέν δίνουμε καί πολλή σημασία. Συζητώντας το μέ μία φίλη της, τήν παροτρύνη νά ἀπευθυνθεῖ σέ ἕναν εἰδικό

γιατρό καί νά μήν ἀδιαφορήσει. Ἐγώ προσωπικά πιστεύω ὅτι ἡ παρότρυνση ἦταν ἀπό τήν Παναγία μας γιά νά προλάβει μία χειρότερη ἐξέλιξη.

Πραγματικά 2 Αὐγούστου κλείσαμε ραντεβοῦ γιά ἐξέταση. Ἀφοῦ εἶδε τό στομάχι ὁ γιατρός ἔστειλε δείγματα γιά ἀνάλυση. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι δέν εἴχαμε τόση ἀγωνία γιά τά ἀποτελέσματα, (χωρίς νά εἴμαστε εἰδικοί), ἐπειδή θεωρούσαμε ὅτι ἦταν μία ἐξέταση ρουτίνας. Μετά ἀπό λίγες μέρες καλῶ στόν γιατρό νά μέ ἐνημερώσει γιά τό ἀποτέλεσμα. Δυστυχῶς μοῦ λέει δέν ἔχω νά σοῦ πῶ καλά νέα βρισκόμαστε μπροστά σέ ἕνα πολύ μεγάλο πρόβλημα καί ἐλπίζω νά εἶναι κάτι σέ ἀρχικό στάδιο καί ἰάσιμο.

Ἐκείνη τή στιγμή ἔχασα τή γῆ κάτω ἀπό τά πόδια μου γιά δύο λόγους. Ἕνας ἦταν αὐτό πού ἄκουσα γιά τό παιδί ἀπό τόν γιατρό καί ὁ δεύτερος μέ ποιόν τρόπο νά τό ἀνακοινώσω στό παιδί μου καί γιά τά περαιτέρω. Ἔπρεπε ὅμως νά φανῶ δυνατή καί τό πρῶτο πού ἔκανα ἦταν νά παρακαλέσω τήν Παναγία μας νά ἔχει ὑπό τή Σκέπη της τί παιδί μου. Παρακάλεσα τήν Παναγία μας, ἀφοῦ ἄφησα τό παιδί μου στό χέρι της νά μοῦ δώσει δύναμη ἐμένα καί ὅλη τήν οἰκογένειά μου καί μέ τή βοήθειά της νά ἀγωνισθοῦμε ὥστε νά ξεπεράσουμε αὐτό πού εἴχαμε μπροστά μας. Τό ἐξέλαβα ὡς μία δοκιμασία γιά νά πᾶμε ἀκόμη πιό κοντά στόν Παντοδύναμο Θεό μας. Τέλος πάντων μέ τίς ὁδηγίες τῶν γιατρῶν τήν προσευχή μου καί τήν παράκλησή μου στήν Παναγία μας κάναμε ὅ,τι μᾶς συνέστησαν οἱ γιατροί. Θεραπεῖες, χειρουργεῖο, ξανά θεραπεῖες οἱ γιατροί ἦταν αἰσιόδοξοι ὅτι ὅλα θά πᾶνε καλά, ἐγώ μέσα μου εἶχα μεγάλη πίστη καί ἐπειδή τό στήριγμά μου ἦταν ἡ Παναγία μας πίστευα ὅτι θά ἔχουμε αἴσιο τέλος.

Ὁ πνευματικός μου μοῦ συνέστησε πρίν τό χειρουργεῖο νά σταυρώσουμε τό σημεῖο τῆς ἐπέμβασης μέ λαδάκι ἀπό τό καντήλι τοῦ ἁγίου Λουκᾶ. Ἦρθα στήν Παναγία Δοβρᾶ στή Βέροια καί ἀπό τήν παράκληση τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, μεγάλη ἡ χάρη του, πῆρα λαδάκι ἀπό τό καντήλι του, τήν εἰκόνα του καί τήν παράκλησή του, νά τόν παρακαλῶ νά εἶναι μέσα στό χειρουργεῖο κοντά στό παιδί μου καί νά ὁδηγεῖ τά χέρια τῶν γιατρῶν καθότι εἶναι καί γιατρός νά κάνουνε τό καλύτερο. Εἶμαι σίγουρη ὅτι ὅλη αὐτήν τήν ὥρα ἦταν μαζί τους στό χειρουργεῖο ὁ Ἅγιός μας. Διάβαζα καί συνεχίζω νά διαβάζω τήν εὐχή του τόν παρακάλεσα νά πρεσβεύει στήν Παναγία. **Καί ὄντως βγαίνοντας ὁ γιατρός μας εἶπε ὅτι ὅλα πῆγαν καλά καί ἦταν ἕνα κακό ὄνειρο καί πέρασε. Ὁ ἅγιος Λουκᾶς ἔκανε τό θαῦμα του καί στόν μετεγχειρητικό ἔλεγχο πού ἔκανε ἡ κόρη μου ἦταν ὅλα καθαρά.** Δοξάζω τόν Θεό, ἐπειδή μέσα ἀπό αὐτή τήν δοκιμασία βγῆκε μόνο καλό γιά τήν οἰκογένειά μου δοξάζω καί προσκυνῶ τήν Παναγία μας γιά τή μεσιτεία της, δοξάζω καί εὐχαριστῶ τόν μεγάλο ἅγιο Λουκᾶ γιά τή βοήθειά του.

Ἕνα τεράστιο εὐχαριστῶ εἶναι λίγο γιά αὐτό τό θαῦμα πού ζήσαμε, τό ὁποῖο ὅσο ζῶ θά τό φωνάζω μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μου.

Χατζηκωνσταντίνου Κερασίνα»

Αὐτά εἶναι τά θαύματα τοῦ ἁγίου, τά ὁποῖα ζοῦμε καθημερινῶς, καί ἔχουμε [illegible] καί νά [illegible] μας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK